

הצנחנים מיספר לוחמים כמו באסון המסוק

מוטה

מוטה גור, הרמטכ"ל, נראה תשוש אחרי מסיבת העיתונאים שערך ביום הרביעי שעבר, בה הודיע על האסון, שהתרחש בשבוע שעבר.

בין שברי המתכת של היסעור, עסקה עד סוף השבוע שעבר יחידת מילואים בסריי קית אחר שרידי הגופות. גם ועדת התקירה, בראשות אלוף אברהם אורלי, מתאם הי פעולות של צה"ל בשטחים סירה בשטח שעות ארוכות. כשיפורסמו מסקנותיה, בי ימים אלה, עתידים להתברר הסיבות המדויקות לאסון.

יודע-דבר אומרים שצפויות הפתעות.

מאיר דורון ופטר פן

כובעי פלדה שבורים ושרידי תרמילים. הצנחנים הסדירים, חיילי החטיבה, לא הצליחו לעמוד בעומס הנפשי של טריקת השטח תוך חיפוש דיסקיות וחלקי גוויות, ומשום כך הוזעקה למקום יחידת מילואים עוד בשעות הלילה, שסרקה את מדברי יהודה שבוע.

מה שנשאר

תמונה בילעדית זו צולמה בשעות הבוקר של יום הרביעי האחרון. למקום עדיין לא הגיעו צלמי דובר צה"ל, וכל שטח התאונה היה זרוע שיבריימתכת, חלקי גופות מרוטשים, כלי-נשק מרוסקים,

בבית המישפחה, בית חדיקומתי מוקף גן פרחים ודשא ירוק, יושבים להם ההורים השכולים. לאב, דויד, היה יוסי מקורי-גאוה מתמיד. האה, זיו, היה קשור אליו בכל נימי נפשו. יוסי נהג לקחתו עימו אפילו לבילוייו הפרטיים. בהופשו תיו הקצרות מן הצבא היו שני האחים צמודים זה לזה, משתדלים לנצל כל רגע יחד.

האם, מגדה, מחזיקה בידיה את התולצה המשובצת שקנתה ליוסי על-פי בקשתו. קשה להסביר לה כי יוסי היה רוצה לרי אותם ממשיכים באותם החיים שידעו. המ-כונית המישפחתית עדיין עומדת הכן ליד הבית. "איך יכול להיות יום שישו בלי שיוסי יקח את המכונית?" אומר האב כמו לעצמו, ומספר על הצמיגים החדשים שהחליף, רק בשבוע שעבר.

תגידו, גם הזקן של יוסי שנרף? שאל זיו הקטן את אחותו רחל בת ה-21, שחזרה מטיול ברמת-הגולן. כשנודע לו על מותו של יוסי קרע את בגדיו, עלה על סוס ורכב שעות ארוכות בשדות הכפר.

בקושי ראה

את אבא!

איך קרה האסון אין איש יודע עדיין. בביתו של דודו תוהים. "היה כאן מישו מחילה-אוויר", סיפרה לוקי, דיבר אתי חצי-שעה וניסה להסביר מה קרה. אני לא שמעתי אותו, לא הבנתי כלום." ליואב הקטן סיפרו על מות אביו רק בשבת האחרונה. הילד העליו לא קלט את גודל האסון. "הוא בקושי ראה את אבא שלו", סיפרה לוקי, "אבל אבא שלו אהב אותו, ואפילו רצה עוד ילד. אני לא היי כמתי. קודם תסיים את הצבא. אמרתי לו, אחר-כך נעשה עוד ילד."

בבית מישפחת כוכבי, האווירה כבדה מאד. את משמעות האסון עדיין לא עיכלו במלואה. גם בכפריהושע ובבתים האחרים, בכל רחבי הארץ, מתקשים לעכל מה ש קרה. בעיקר מפני שאין יודעים מה בדיוק קרה. בבתי-העלמין רדפו ההלויות זו את זו במשך יומיים, ועימן בני-המישפח חות, יודים, חבריי-לנשק וגם זרים. גוש אחד נשקו ומתייפח.

הצבאית. סמל יואב ישראלי (20) היה החובש הפלוגתי, טוראי אהרון בן חמו (19) וטוראי אליעזר שי (19) היו חיילים מן השורה, שהעובדה שהיו בני העיר רחובות עזרה להם להתקבל, מבין מאות המתנדבים, לפלוגתו של דודו. בהלויות השתתפו כל חיילי היחידה.

כבוד אחרון

כיתת-צנחנים יורה שלוששה מטחיי כבוד ליד קיברותיהם של חמישה מבני רחובות שנהרגו באסון המסוק. דודו כוכבי (27) היה מפקדם. סגן שלמה לייבוביץ (20) היה מ"מ במחלקתו. בוגר הפנימייה